

POT, SÍLA A ODHODLÁNÍ

Napsala: Katie Fleming

Přeložila: Esselta

S červeným perem v ruce, pročetla Lara Croft noviny a hledala nějaký zajímavý inzerát. Léto se nezadržitelně blížilo a ona hledala něco, co by jí udrželo v kondici během její dovolené.

„*Našla jste už něco Laro?*“ zeptal se jí Winston.

Jen zavrtěla hlavou a pokračovala ve čtení. Oba seděli venku na rohu velké vodní fontány a teplý větřík voněl po květinách a čerstvě posekané trávě.

„*Winstone podívej!*“ ukazovala Lara na malý inzerát ve spodní části stránky.

Intenzivní trénink: jsi rychlý, odhodlaný a silný? Tak to jsi pro nás ten pravý! Ten nejlepší (muž nebo žena) bude nakonec vybrán... aby se zúčastnil nejnebezpečnější mise na světě. Myslíš si, že na to máš? Dokaž to. Pošli video ukazující tvé schopnosti do 7. května. Vybereme sto účastníků a trénink bude moci začít. Tak na co čekáš?

Když Winston dočetl, pohlédl na Laru: „*Chcete do toho jít slečno?*“ zeptal se. Lara se uličnickicky usmála a přikývla.

O dvě hodiny později už na střeše řvala hudba z obrovských reproduktorů, reflektory svítily směrem dolů a přístroj na výrobu mlhy pracoval na plné obrátky. Hudba ještě zesílila, basy bušily ve stejném rytmu jako Lařino srdce a její hladina adrenalinu prudce stoupala. Kamera? Připravena. Vybavení? V pořádku. Nepřátelé vypuštění? Ano.

„*Postava vystoupila z temných dveří, sotva viditelná přes silné chuchvalce mlhy. Tvář má zamračenou a na ruku a nohu se jí leskne pot. Kožená pouzdra upnutá na stehnech a v nich mocné magnumy.*“ Winstonův hluboký hlas se pro vyprávění perfektně hodil.

Zaostřil kameru přímo na Lařinu tvář – její hnědé oči těkaly do stran, pevně sevřela pěsti a naplnula tělo. V rytmu burácející hudby vyběhla rychle vpřed, přeskočila velkou díru a skočila nahoru, kde se chytila za příčku své prolézačky. Ručkovala vpřed a její tělo se hýbalo ze strany na stranu, ukazující, že jí to nečiní žádnou námahu. Když byla v půlce, ozval se silný výbuch. Lara se zastavila a držela se příčky bez jediného pohybu. Znovu se ozvala rána jako z děla. Lara se tedy pustila a vyšplhala na lano. Držící se jen nohama sklouzla dolů, otočila se o 90° a přitom vyndala své pistole. Přistála lehce na zemi a sprintovala vpřed, udělala salto ve vzduchu a při tom zasáhla několik terčů. Poté se zastavila.

„*Před ní povstal velký stín. Co je to? Ta mlha je tak hustá! Je to konec?*“ (smích) „*Přesně tak!*“ zařval Winston.

Lara si dala ruce v bok a netrpělivě podupávala nohou. Po chvíli se ozvaly dvě ohlušující rány, Lařino srdce se zběsile rozbušilo a na čele se jí objevily krůpěje potu. Najednou se před ní z mlhy vynořila obří hlava a hleděla přímo na ní. Usmála se a pravou rukou ji tvrdě odstrčila. Proběhla okolo a vzrušení jí pulzovalo ve všech končetinách. Stiskla tlačítko na

svých hodinkách a její eye camera* se zapnula. Nyní mohla vidět, jak jí pronásleduje obrovský robot. S úsměvem běžela dál až doběhla k velké zdi, která obklopovala její sídlo. Otočila se a chytla se lana, které vyselo před zdí. Kapky potu jí tekly po obličeji, až k malému mikrofonu, který měla připojený ke svému headsetu.

Dívala se směrem k robotovi, který si to razil přímo k ní a zpomaloval. Když byl přímo před Larou, začala šplhat nahoru.

„*Jsi na mě moc pomalý.*“ křikla Lara na robota v té chvíli, kdy se prudce vyšvihla na vrchol zdi.

„*To je vše?*“ zazněl z reproduktorů Winstonův hlas.

„*Ale ne, je toho víc.*“ vykřikla a nasedla na svůj motocykl, který byl zaparkovaný naproti ní.

Vyřítla se směrem k závodní dráze, kde nebyly žádné reflektory, aby ji osvětlily cestu. Lara sesedla z motorky a trpělivě čekala uprostřed dráhy.

„*To je konečná?*“ zeptal se Winston.

„*Ne,*“ řekla do headsetu. V tu chvíli se rozsvítilo pět světlometů, které směřovaly přímo na dráhu. Též zaslechla závodníky, jak startují motory. Byla to výzva, Lara zvedla obočí a dala jim pokyn, aby vyrazili. Pět motocyklů se řítilo vpřed a rychle se přibližovali. Lara je sledovala neohroženým pohledem.

„*To je konec!*“ zvolal Winston a snažil se, aby se nerozesmál, protože se nemohl dočkat, až ukáže film Laře.

V poslední vteřině, než Laru ohodilo bláto z trati, vyskočila a zachytila se tyče. Motorky se pod ní prohnyly a ona se párkrát otočila kolem hrazdy, než seskočila zpět dolů. Motorkáři otočili své mašiny a chystali se to zkusit znovu! Lara sáhla do svého batohu a vyndala plamenomet. Zapnula ho na plný výkon a vytvořila tak pozoruhodnou ohnivou stěnu. Mlha se snesla přímo na závodní dráhu a ona tak ztratila pojem o motorkách. O chvíli později se vzduch vyčistil a Lara se dívala s uspokojením na tu nebezpečnou situaci před ní.

„*A to je teprve začátek,*“ rozléhal se Winstonův hlas. Lara se podívala přímo do kamery a s afektovaným úsměvem na ní vypálila z plamenometu.

„*To bylo perfektní Laro!*“ volal na ní Winston dolů ze střechy. Lara se usmála a pohlédla k závodní dráze, kde si závodníci čistili své mašiny od bláta.

„*Dobrá práce chlapi!*“ pochválila je.

Hned druhý den ráno poslala své video na uvedenou adresu a doufala, že jí porota vybere. Zapnula si televizi a brzy už měla jiné starosti.

* Český název se mi nepodařilo zjistit.

O dva dny později zazvonil telefon a Lara ho otráveně zvedla.

„Ano?“

„Mohu prosím mluvit se slečnou Larou Croft?“ zeptal se hlas na druhém konci.

„To jsem já.“

„Oh, slečno Croft, volám vám, abych vám řekla, že jsme přijali vaše video. Bylo ohromující! A byly bychom potěšeni, kdybyste měla stále zájem o náš trénink.“

„Samozřejmě!“ odpověděla nadšeně Lara.

„Výborně, spojím vás tedy s Carlem a on vám poskytne další informace.“

Lara zavěsila a usmála se na Winstona: „Vzali mě!“

„To je báječné Laro!“ zvolal.

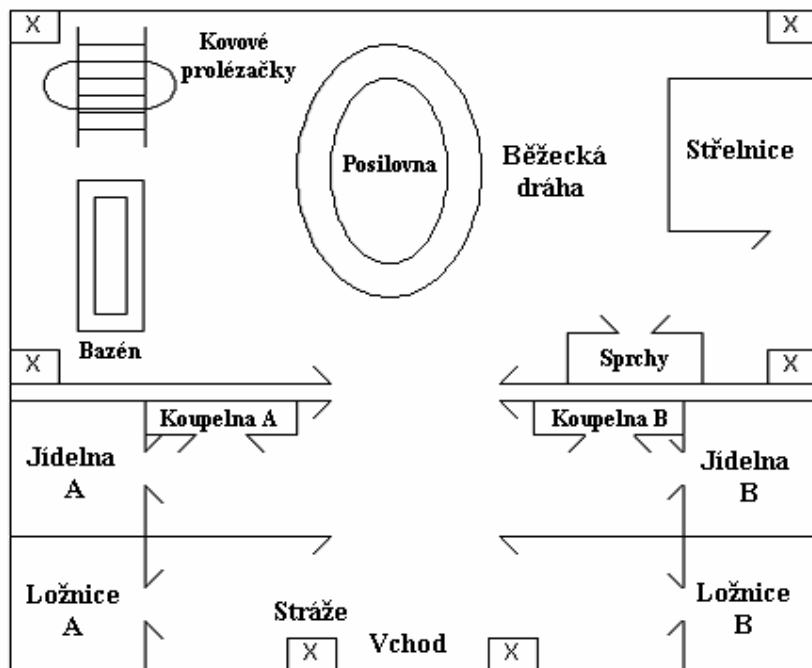
„Poletím do Nevady a odtamtud mě odvezou do tábora, který je někde uprostřed Nevadské pouště.“

Nedlouho poté co si zabalila oblečení, headset, pistole (které musela ukrýt do svých bot, aby je neodhalil detektor) a čturu, už nastupovala do auta.

„Mějte se dobře a hodně štěstí.“ popřál jí na rozloučenou Winston. Lara se s ním také rozloučila a odjela na letiště.

O osm hodin později už seděla v džípu, který jí a ostatní soutěžící odvážel do kempu. Před svým autem Lara napočítala čtyři další vozidla a pět jelo ještě za nimi. Po patnácti minutách konečně přijeli na místo určení a Lara si zvědavě prohlížela okolní prostředí. Spatřila také obrovskou budovu přímo vpředu a plot s ostnatým drátem, který ohraničoval celý tábor. Před hlavním vchodem stáli dva muži z ochranky, vítali každý džíp a ukazovali pasažérům, kam mají jít.

Lara a čtyřicet devět dalších si našli své postele v Ložnici B. Naproti přes velkou halu byla Ložnice A, kde bydlelo také padesát lidí. Sedla si se zkříženýma nohama na postel, která byla u vzdálenějšího rohu vedle zdi a otevřela malou brožuru s informacemi o kempu, kterou jim dala ochranka. Na první stránce byla mapa, otočila tedy na další, která obsahovala náskres budovy kde byly: dvě ložnice, dvě jídelny, dvě koupelny, jedny sprchy, olympijský bazén, kovové prolézačky s pískovištěm pod sebou, střelnice, běžecká dráha, posilovna a třináct stanovišť ochranky.

Na dalším straně, kterou měla teď před sebou, si prohlédla denní program.

~ Program ~

› Budíček	6:00 AM
› Snídaně	6:30
› Trénink I	7-10:00
› Přestávka I	10-11:00
› Úklid	11-12 PM
› Oběd	12-12:45
› Trénink II	12:45-3:00
› Přestávka II	3-4:00
› Večeře	4-5:00
› Zkoušky	5-8:00
› Hygiena	8-9:30
› Večerka	9:30-6:00

Když dočetla, pokývala hlavou - s programem byla spokojena. Bylo právě 3:57 pm, takže za tři minuty by měli být svoláni na večeři. Ložnice byly rozděleny podle pohlaví. Lara se rozhlédla po místnosti a prohlédla si všech čtyřicet devět ostatních dívek, s kterými bydlela. Byly zde ženy různého věku a dokonce i jedny dvojčata. Jedna z těch mladších, která seděla o tři postele dál, měla na klíně kosmetickou taštičku a malovala si oči zelenými stíny. Mladá dívka sedící hned vedle Lary zvedla obočí.

„Řekla bych, že jsou kolem jen samé nuly.“ poznamenala.

Lara zavrtěla hlavou. „Nemůžeš je soudit jen podle vzhledu!“

„Já vím, ale podívej třeba na támhleto.“ namítla dívka a ukázala na blondýnu naproti nim.

Bloncka právě opatrně vytahovala svoje věci z nadměrného kufru a jedno z jejích triček se zachytilo za víko. Snažila se jej silou vytáhnout ven, ale v tu chvíli se tričko prudce uvolnilo a s ním vypadly z kufru i všechny ostatní věci. Ta chudinka začala zběsile běhat kolem a neobratně sbírat všechny své roztroušené kusy oblečení. Najednou vykřikla, zakopla o cizí kufr a upadla na zem. Pár dívek vedle se hlasitě smálo a ukazovalo si na ní.

„Nechápu, jak mohli vybrat právě její video!“ smála se dívka vedle Lary.

„A vůbec, jak se jmenuješ?“ zeptala se.

„Lara.“

„Já jsem Steph.“ Lara si s ní potřásla rukou a přitom si vzpomněla, že jí připomíná někoho, koho opravdu neměla ráda na základní škole. O chvíli později už jim alarm připomněl večeři.

Lara právě dojídala svou brokolicovou polévku, utřela si pusku rukou a opřela se pohodlně na židli. S jídlem byla celkem spokojená. Přelétla pohledem přes jídelnu a zadívala se vedle na Steph, která si dala jen pár soust.

„Fuj! Tahle hmota je ale hnusná!“ stěžovala si a odstrčila misku stranou.

Lara si olízla rty a vyměnila svůj prázdný talíř za ten od Steph. Dojedla i druhou polévku a poklepala si spokojeně na svůj plný žaludek. Někdo v místnosti si pořádně ulevil a všichni vzhledli od svých talířů, protože do nabyté místnosti vstoupil muž z ochranky.

„Je pět hodin, v následujících dnech se všichni odeberete ke zkoušení, ale dnes máme první den, takže to uděláme trochu jinak. Strážní teď obejdou obě Ložnice a s každým z vás si popovídají. Bude to trvat tak hodinu, takže potom budete mít volno. Můžete si dělat co chcete, ale nesmíte opustit Ložnici. Takže se seřadte do dvou řad a všichni odejděte!“

Když byla Lara zpět v Ložnici, posadila se na postel a čekala na pohovor.

„Lara Croft?“ zeptal se muž.

„Ano.“

„Ahoj, já jsem Carl. Myslím že jsme spolu mluvili přes telefon.“ Lara přikývla.

„Dobře, začneme tedy s pohovorem.“ probral si papíry, které měl v deskách a sundal víčko z pera.

„Už si někdy prošla nějakým skutečným tréninkem?“

„Ano, tím svým.“ Carl si odpověď pečlivě zaznamenal.

„Proč si se přihlásila do konkurzu? Bylo to kvůli odměně, kterou dostane vítěz na konci?“

„Přihlásila jsem se, protože to bude určitě dobrodružné a já miluji dobrodružství! Dělán to pro potěšení, nikoli pro peníze. Hodně cestuji, protože chci vidět samé zajímavé věci, ke kterým se ostatní jen tak nedostanou.“ Carl si to znovu zapsal do svých papírů a tentokrát mu to trvalo o něco déle.

„Jaká je tvoje kondice? Jak se před tréninkem rozehříváš?“

Lara se usmála: „Tohle je zajímavá otázka. Dobře, ráda začínám na žíněnkách. Skáču salta dopředu, dozadu, do stran. Dělán kotrmelce. Pak běhám, sprintuji, lezu po horolezecké stěně, ručkuji po prolézačkách a nakonec si jdu zaplavat.“ Carl se usmál a pokýval hlavou.

„A poslední otázka, umíš používat zbraně?“

„Dám vám krátký seznam: Manganumy, Uzi, MP5, M16, laserové zbraně...“

„Wow, to je skvělé Laro. Díky za informace a uvidíme se zítra na tréninku.“ Carl na ni mrkl a odešel k další dívce.

Lara se usmála a dala si několik pořádných doušek ze své lahve. Znovu si vzala do ruky informační brožurku a studovala sportovní areál. Byl obrovský! Lařinu pozornost přitáhla zejména střelnice a kovové prolézačky. *Skoro jako doma!* Pomyslela si.

Druhý den ráno snědla Lara svoji snídani o čtvrt hodiny dříve než ostatní a znovu sledovala, jak Steph odstrčila svoji misku a stěžovala si, že nemá ráda ovesnou kaši. Lara zavrtěla nevěřičně hlavou a čekala na znamení konce snídaně. Prohlédla si program, který měla zasunutý v zadní kapse svých zelených šortek a nemohla se dočkat první lekce.

O dvacet minut později už seděla Lara s ostatními na podlaze obrovského tréninkového areálu, zatímco na ně seržant přísně ječel. Laře to přišlo velmi zábavné a musela se hodně ovládat, aby se nerozesmála.

„... a jestli zastavíte, končíte.“ řval seržant.

„Tvrдили jste, jak jste silní, tak se na to podíváme!“ zvedl pěst do vzduchu a žíla na spánku mu zběsile pulzovala.

„Ty!“ křikl a ukázal na Steph. „*Posilovna, hned!*“ Steph se rychle zvedla a utíkala přes běžeckou dráhu.

„*A ty, ty taky a ty!*“ ukazoval postupně na další sedící.

Nahlédl do svých desek, které držel v ruce a začal číst jména. „*Jeff, Carley, Sue. Střelnice! Odchod!*“ Takhle odvelel dalších padesát lidí a jeho zuřivost překvapivě ještě více vzrostla. Po chvíli zůstal civět na Laru a pak se podíval do svých papírů. Žíla na čele pulzovala čím dál tím víc. „*Lara Croft?*“ štěkl.

„*Ano pane!*“ odpověděla chytře a kývla hlavou. Seržant se usmál a dal jí pokyn, aby vstala.

„*Jmenuji se seržant Rieneld. Carl mi o tobě říkal včera po pohovorech. Byl sem překvapen, co jsem o tobě slyšel. Ohlídám si tě.*“ Lara přikývla.

„*Dobře, jdi na prolézačky, odchod!*“

Lara odběhla na místo určení a seržant Rieneld ji se zvláštním výrazem ve tváři pozoroval. Poté si něco napsal do svých poznámek a odešel.

„*Myslel jsem že jste tvrdí! No tak, pokračuj, rychleji!*“ řval muž, kterého Lara ještě neviděla, na nemotornou dívku, která se ztrapnila minulého večera v Ložnici. Její tričko bylo prosáklé potem a obličej měla rudý. Vypadala, jako by jí měla explodovat hlava! Zatím zvládla pouze čtvrtinu dráhy, ale Lara viděla, že do konce to nevydrží. Ruce jí začaly klouzat a o chvíli později už padala dolů do písku. Muž se hlasitě zasmál a pak se podíval na Laru.

„*Co tam tak stojíš, na co čekáš?!*“

Lara zvedla obočí. „*Snad nechcete, abych na ni spadla, kdybych se neudržela, že ne?*“

Muž se hluboce nadechl a pak přikývl. Lara si stoupla na první příčku, ani se neobtěžovala si k tomu pomoci přes bednu a jedním skokem se zachytila. Ostatní tento úkon neudělali, dokud nedostali od muže pokyn.

„*Do toho!*“ Lařino tělo se houpalo ze strany na stranu, jak ručkovala po příčkách. Její ruce půvabně kmitaly vpřed bez jediného zaváhání. Když byla skoro u konce stále se pohybovala bez problémů a bez viditelné námahy. Když se chytila poslední tyče, seskočila bezpečně na zem a rozhlédla se po udivených tvářích. Dokonce i jejich trenér byl překvapen a napsal si něco do svých papírů.

11:45 am: Koupelna B. Poté co byly všechny toalety a umyvadla dočista umyté, Lara a šest dalších dívek hodily své houby do velkého žlutého kýble se špinavou vodou. Každá si našla místo na velké lavici, která byla u stěny a Steph, která seděla vedle Lary jí poklepala na rameno.

„*Jaké bylo ručkování? Slyšela sem, že si to tam všem natřela.*“

Lara se usmála. „*Bylo to fajn a jak to šlo na střelnici?*“

„No, když to tak řeknu, nedokážu pojmenovat ani jednu zbraň, natož z nich střílet. Bylo to hrozné.“

„Až budeme někdy trénovat spolu, dám ti pár užitečných rad. Je to celkem jednoduché.“
Kývla na ni Lara.

„Díky!“ Všichni vstali, protože je signál svolával na oběd. Lara byla už pěkně hladová.

1:00 pm: Závodní dráha. Lara zrychlila, když běžela už své třetí kolečko. Ostatní byly daleko za ní. Otevřela si láhev, pořádně si lokla a pak vodu vyplivla na zem. Když dokončila čtvrté kolo, zpomalila, zastavila a pořádně se protáhla. Trenérka přišla za Larou a posadila se vedle ní.

„Jsi velmi dobrý běžec.“ řekla.

Lara se usmála. *„Děkuji.“*

„Mnoho lidí nevydrží ani půl prvního kola!“ Lara jen přikývla, ale nekomentovala to.

„Jen tak dál.“ povzbuzovala jí trenérka.

Lara se usmála a obrátila svou pozornost zpátky k ostatním běžcům. Asi o minutu později doběhl do cíle další závodník a sedl si vedle Lary. Tričko měl propocené a rychle hltal vodu ze své láhve. Brzy se už ozval signál, který oznamoval začátek přestávky. Lara vyskočila a vydala se do jídelny, kam jí doprovázela i ona nemotorná dívka. Usmála se na Laru a podala jí ruku.

„Ahoj, já jsem Paige. A ty jsi kdo?“

„Lara.“ Potřásli si pravicí a společně zamířily k nedalekému stolu.

„Tak,“ začala Lara, *„jak ti to všechno jde?“*

„Přímo hrozně! První den, jak si určitě viděla, mi explodoval kufr a dál to se mnou šlo už jen z kopce. Při ručkování jsem tě sledovala, jsi úžasná! Co bych dala za to, dokázat všechno to, co ty.“

Lara se zasmála. *„To chce jen cvik.“* Paige přikývla a na chvíli se odmlčela.

„Laro?“

„Ano?“

„Říkala jsem si... jestli bys nemohla, ale umm... no jestli bys mi nemohla dát nějaké rady ohledně dalšího tréninku až budeme spolu. Ale pochopím, když nebudeš chtít...“

„Samozřejmě, že ti pomůžu!“

„Výborně, moc ti děkuji.“ Paige vyskočila nadšením ze židle a přitom se bouchla kolenem o stůl.

K večeři měli ten den rozmačkané brambory, šunku a kukuřici. Tentokrát Steph všechno hladově snědla a Lara poznamenala, že jí konečně zapracoval apetit.

Steph přikývla. „*Potřebuji hodně energie. Slyšela jsem, že zkoušení bude pěkně tvrdé.*“

„*Věnujte mi prosím pozornost.*“ zvolal seržant.

„*Na zkoušení jste byli rozděleni na skupiny, které vám teď řeknu!*“

5:05 pm: *Střelnice.* Lara a další čtyři soutěžící už měli v ruce malou pistoli. Seržant Reineld si před ně stoupl se zamračenou tváří.

„*Nabit zbraně!*“ zaburácel. Lara provedla rozkaz a čekala na ostatní až přestanou zápolit se zásobníkem. O chvíli později už měli všichni nabito a byli připraveni na další rozkaz.

„*Vidíte támhle ty terče? Půjdete po jednom a budete se snažit zasáhnout cíl, co nejbliže ke středu. Berte to jako soutěž, ten kdo bude nejhorší, v tomhle kempu končí.*“ Kývnul na prvního. Muž zvedl ruku a snažil se zamířit. BANG! Minul. BANG! BANG! Vystřelil na všech pět cílů, ale zasáhl jen jeden a to na okraji. Paige byla další na řadě.

„*Drž ji pevně.*“ radila jí Lara. Paige přikývla a pořádně se nadechla. Když vystřelila, o hodně minula cíl.

Lara ji povzbudila. „*To nevádí, zkus zamířit na cíl, před tím než vystřelíš.*“

Paige si utřela propocenou ruku do šortek a uchopila zbraň znovu. Její oko se snažilo zamířit cíl a pak pomalu zmáčkla spoušť. BANG! Zasáhla terč. Lara se usmála a pochválila ji. Chudák Paige skoro brečela štěstím, kulka sice zasáhla terč kousek od okraje, ale přece jen ho zasáhla. Další tři střely minuly cíl úplně, ale ta jedna „šťastná“ střela jí rozzářila tvář úsměvem.

Další na řadě byla Lara. Vzala zbraň zpřímá, jednou rukou a vystřelila. Rychle přešla k dalšímu terči a ani se neobtěžovala mířit. Obě kulky zasáhly přesně středy terčů. Paige poskočila nadšením a povzbuzovala ji. Aby se ukázala, naklonila Lara svou zbraň a v této poloze zasáhla přesně další tři terče. Seržant Reineld spokojeně přikývnul. Zapsal si výsledky do papírů a vyzval dalšího.

Po zkouškách už stála Lara v horké sprše, zavřela oči a nechala si vodu stékat po těle. Přemýšlela o tomto dni a o dalších věcech. *Jak dlouho jim může trvat vybrat toho nejlepšího? A co je ta nejnebezpečnější mise na světě?* Po chvílce si vzpomněla na Paige, jak byla šťastná, když zasáhla terč, a usmála se.

9:58: *Ložnice B.* Všichni se uložili ke spánku a o chvíli později už spali, vyčerpání z náročného dne.

U Lařiny postele se objevil stín s injekční stříkačkou v ruce. Postava k ní opatrně přistoupila a vsunula jehlu do její pravé ruky. Jasně modrá kapalina se Laře ihned rozšířila v krevním oběhu.

Steph si přisedla k Laře, usmála se a naklonila talíř směrem k ní.

„Dnes máme vajíčka a toust. Promiň Laro, všechno je moje!“
Lara se usmála. *„To je v pořádku, dostala jsem porci vajec navíc.“*

„Slyšela jsem, že dneska vyhodí padesát soutěžících.“

„Padesát?! Tak to bude hodně jídla navíc.“ zavtipkovala Lara. Steph se zahihňala a pokrčila rameny.

V osm hodin v tělocvičně se před všechny účastníky postavil Carl, seržant Reineld a pár lidí z ochranky. Každý z nich, jako obvykle, držel desky s papíry. Carl zvednul ruku a vyžádal si pozornost všech zúčastněných.

„Dnes, jak už jste nejspíše slyšeli, vyřadíme padesát lidí.“ Lara si všimla jak několik lidí zadrželo dech vzrušením.

„Chtěli bychom vám všem poděkovat za to, že jste se této akce zúčastnili a povzbudit vás, abyste to v budoucnosti třeba zkusili znovu.“

Poté Carl přečetl jména lidí, kteří měli ihned opustit komplex. Lařino jméno nezaznělo, ale Steph na seznamu byla. Usmála se na Laru a zamávala na rozloučenou, když opouštěla s ostatními místnost.

Za půl hodiny se měl podávat oběd a Lara uklízela koupelnu s Paige a dalšími dvěma děvčaty.

„Chudák Steph,“ poznamenala Paige, *„myslela jsem, že si vede dobře!“*

Lara přikývla. *„To já taky, ale nejspíš hledají někoho jiného.“*

„Asi jo... ale proč nechali pokračovat mě? Nejsem moc dobrá!“ zanařikala Paige.

Lara zavrtěla nesouhlasně hlavou. *„Vidím, jak se zlepšuješ, jen se dál snaž, jasný?“*

„Jasný!“

Lara znovu začala vytírat mopem podlahu, když vstoupil do místnosti Carl a zavolal na ni. Lara k němu přiběhla a oba spolu odešli.

„Co se děje?“ zeptala se.

„Vypadá to, že tu odvádíš velmi dobrou práci a proto jsem ti přinesl drink.“ A podal Laře sklenici studené bublinkové vody. Překvapená Lara mu poděkovala a vypila sklenici do dna.

1:00 pm: Bazén. Asi po deseti minutách v bazénu už Lara plavala několikáté kolečko. Její silné nohy poháněly tělo v osvěžující vodě. Když dokončila úkol, začali se všichni potápět pro barevné kroužky. Po tréninku už byla Lara celá vyhladovělá a tak vyrazila do jídelny.

Znovu dostala přidáno, ale tentokrát už nebyla jediná, kdo si dal druhou porci. Sám seržant Reineld jí podal táč s jídlem. Salátový dressing sice chutnal trochu zvláště, ale všechno ostatní bylo dobré. Lara si přisedla k Paige a k další dívce s kterou ještě nikdy nemluvila.

„Dneska vyřadí další soutěžící.“ řekla Lara Paige.

„Ano, čtyřicet pět. To znamená, že jich zůstane jenom pět!“ Paige kývla hlavou a podepřela si rukou bradu.

„Už se nejspíš rozhodli, koho budou chtít.“ uvažovala Lara. Paige přikývla.

8:05 pm: Cvičiště. Zkoušky právě skončily a Lara byla se svým výkonem celkem spokojená. Porazila všechny ve sprintu, vzpírání i střelbě. Paige si také vedla celkem dobře, ale stále byla trochu nemotorná. Carl všechny informoval, jak bude probíhat další den - místo tréninku, jim oznámí posledních pět soutěžících, kteří zůstanou ve hře.

1:22 am: Ložnice B. Temná postava stála vedle Lařiny postele a v ruce držela injekční stříkačku. Zasunula ji opatrně do žíly na pravé ruce a světle modrá tekutina se rychle rozšířila do Lařina krevního oběhu.

„Myslíš, že něco ví?“ zeptal se tlumený hlas.

„Ne, je ještě moc brzy.“ odpověděl druhý hlas.

„Kolik ještě zbývá?“

„Už jen jedna dávka.“ Postavy na sebe kývly a tiše opustily pokoj.

6:10 am: Ložnice B. Lara se vzbudila deset minut před budíčkem. Úhledně si ustlala postel, oblékla se a připravila na snídani. Podívala se na prázdnou postel vedle sebe a pak na svoji ruku, na které měla v předloktí mírně červenou skvrnu, která ji svědila.

7:00 am: Cvičiště. Zbývajících padesát lidí už sedělo na zemi a čekalo na vyhlášení výsledků. Někteří vypadali vyčerpaně, někteří byli úplně klidní. Všichni seděli tiše a trpělivě na svých místech, úzkostlivě čekající, kdo zůstane.

„Takže lidi, poslouchejte!“ křikl seržant Reineld.

„Ti, které teď přečtu zůstávají: Lara Croft, Carley H., Paige D., Zac S. a Jack K.! Všechny ostatní poprosím, aby se shromáždili i se svými zavazadly u vchodu. Děkuji všem za účast!“ Lara se usmála. *Stále je ve hře!*

„Yeah! Woohoo!“ Lara se podívala napravo a spatřila Paige, jak poskakuje a křičí štěstím. O pět minut později už byli všichni vyřazení účastníci pryč a Carl přistoupil k Laře.

„Gratuluji ti Laro!“ usmál se na ni.

„Děkuji. Je to velmi náročná soutěž.“

5:02 pm: *Cvičiště.* Byl právě čas na zkoušky a Carl se dvěma muži z ochranky připevňovali dlouhá lana ke stropu od střelnice na druhou stranu k bazénu. Laře to prostředí připomínalo džungli, protože napočítala asi třicet lan.

„*Takže všichni poslouchejte!*“ zahřměl seržant Reineld.

„*Postavili jsme zde pár překážek. Začátek je u střelnice, musíte se dostat na druhou stranu cvičiště a skočit do bazénu.*“ Když vysvětlil všechny detaily, čtyři sekuritáři napnuly pod lana obrovskou záchrannou síť.

„*Paige!*“ zařval seržant a žíla mu na spánku opět rozrušeně pulzovala.

„*Jdeš jako první! Potom přijde na řadu Jack, Lara...*“ takhle vyjmenoval všechny zbývající jména a soustředil se na Paige, která už vysela na prvním laně. Uběhla už celá minuta a Paige se ještě nepohnula. Vysela na provaze úplně zkoprněle.

„*No tak Paige, dokážeš to!*“ povzbuzovala ji Lara zespoda. Paige zavrtěla hlavou a nejistě sjela dolů po laně do záchranné sítě. Jack ji rychle nahradil a celkem jistě se začal po lanech pohybovat vpřed.

„*Co se tam nahoře stalo?*“ zeptala se Lara.

„*Ztuhla jsem a nemohla jsem se vůbec pohnout!*“ Lara se snažila Paige uklidnit a poplácala ji po zádech.

Jack byl asi ve čtvrtině cesty, když se najednou zamotal mezi provazy. Po chvíli marného boje to prostě vzdal a seskočil do sítě. Přistoupil k ostatním, pokrčil zklamaně rameny a sednul si. Další na řadě byla Lara. Vyskočila na první lano, podívala se dolů na seržanta Reinelda, který jí naznačil, že může začít. Lara se rozhoupala a začala přeskakovat z jednoho lana na druhé. Proklouzávala jednoduše přes zrádný labyrint a ani jednou se nezamotala do okolních lan. Brzy už vysela přímo nad bazénem, pořádně se zhoupala vpřed a skočila krásnou šipku přímo do vody. Když se vynořila zaslechla nadšený aplaus, vylezla z bazénu a doběhla zpět k ostatním. Carley šel po ní a Lara jen sledovala, jak se po chvíli zoufale zmítal v lanech.

8:45 pm: *Sprchy.* Když se Lara sprchovala, do koupelny vstoupila jakási postava. Velmi potichu se přiblížila k lavičce, kde měla Lara odložené věci. Osoba vytáhla injekční stříkačku obsahující světle modrou tekutinu a opatrně ji vstříkla do Lařiny čutory. Poté tiše vyklouzla dveřmi pryč. Lara nic nezaslechla.

Kemp opustilo dalších čtyřicet pět lidí a zbývajících pár mužů se přesunulo do dívčí jídelny. Všichni seděli u jednoho stolu a cpali se míchanými vajíčky a tousty. Jako obvykle přišel Carl a popřál jim dobrou chuť.

„*Dnes vybereme toho nejlepšího. Místo vašeho standardního denního programu vás budeme zkoušet celý den. Dostavte se prosím za deset minut na cvičiště.*“

Každý soutěžící dostal přidělené jedno stanoviště. Po uplynutí vyhrazeného času se přesunuli na další a takhle se točili, dokud neprošli všechny disciplíny.

Lara začínala v posilovně u činek. Každý plnil úkol dvacet minut. Lara neměla s činkami žádný problém, protože její ruce byly silné a zvyklé na námahu. Seržant, který na ni dohlížel

se lehce pousmál. Další na řadě byly kovové prolézačky. Vyskočila a chytla se první příčky, usmála se a pak co nejrychleji vyrazila vpřed. Na konci se otočila a vyrazila zpět. Takhle ručkovala pořád dokola, než se dostala zpět na první příčku a její vyhrazený čas vypršel. Seržant se znovu usmál nad jejím výkonem. Lara ale vůbec nebyla spokojená, chtěla zase vidět seržanta rozzuřeného s pulzující žílou na spánku.

10:00 pm: Ložnice B. Zachumlaná v posteli usnula Lara celkem rychle. Náročné celodenní testování ji docela zmožilo. Paige si ten den nevedla moc dobře, její nemotornost ji nakonec zdolala. Naopak Lara měla výsledky nadprůměrné. Další den, po snídani se konečně dozví, kdo půjde na nejsmrtečnější misi na světě.

Temná postava přistoupila k Lařině posteli a v ruce držela injekční stříkačku. Zasunula jehlu opatrně do pravé ruky a světle modrá tekutina se ihned rozšířila po Lařině krevním oběhu. Stín jemně vydezinfikoval ranku po jehle a tiše opustil místnost...

6:32 am: Jídelna B. Lara zhltnula své sladké cereálie s toustem a potom už jen všichni v tichosti seděli, očekávajíc vyhlášení výsledků. Paige šťouchla do Lary.

„Jsi nervózní?“ zeptala se jí.

Lara zavrtěla hlavou. „A ty?“

„Jo, trochu jsem.“ přiznala Paige. Lara se na ni usmála a pohlédla na Carla, seržanta Reinelda a ochranku.

„Chtěli bychom vám všem poděkovat, že jste přišli,“ začal Carl. „Ukázali jste nám všechny své dovednosti a my jsme rádi, že jsme s vámi mohli pracovat. Jak víte, tuto soutěž může vyhrát jen jedna osoba. A tou je ... **Lara Croft!**“

Lara nadšeně vyskočila ze židle a usmívala se. Místností se ozval hlasitý aplaus a seržant Reineld k ní přistoupil.

„Dobrá práce Laro!“ a poplácal jí po zádech.

Po poledni stála Lara u vchodu a mávala na rozloučenou čtyřem džípům. Každý z nich odvážel jednoho soutěžícího. Carl přistoupil k ní a také odjíždějícím zamával.

„Takže, nebudeme plýtvat časem. Řeknu ti všechno o úkolu, který pro tebe máme připravený.“ Lara přikývla a následovala ho do jídelny.

„O splnění této mise jsme se pokoušeli už sedmkrát. Zatím ale každý selhal. Pojedeš do Antarktidy a poté se spustíš několik stovek stop pod povrch. Jak uvidíš, bude tam mnoho uměle vykopaných tunelů a cestiček.“

„Vykopaných kým?“ zeptala se Lara.

Carl nepatrně zaváhal. „Vykopané Bestií, která je někde tam dole... a stráží poklad.“

„Jaký poklad?“

„Čtyři libry vážící diamantovou sochu.“ Lara údivem pozvedla obočí a Carl přikývl.

„Chce to ovšem někoho, kdo se nebojí trochu té námahy, má dostatek sil a hodně odhodlání. Půjdeš tam dolů úplně sama a my tě vyzvedneme, až najdeš sochu a vrátíš se zpět na povrch. Jsem si naprosto jistý, že to zvládneš.“

Lara se zamračila. „Říkáš, že budu několik stovek stop pod povrchem? Vždyť zmrznu!“ Carl zavrtěl hlavou.

„Neboj se, o to už je dávno postaráno.“

„Tak fajn, kdy vyrazíme?“

Carl se podíval na hodinky. „Ted' se pořádně vyspi a sejdem se tu zítra brzy ráno.“

O pět hodin později už byla Lara dostatečně vyspalá a osvěžená. Vzala si do ruky brožuru, která ležela na zemi vedle její postele a začala číst.

...Během posledních padesáti let vybuchly dvě sopky, Big Ben a Ostrov klamu. Největší suchozemský tvor žijící zde, se dá velikostí přirovnat k penci a nazývá se komár. Mnozí si myslí, že největší suchozemští tvorové jsou tučňáci, ale není tomu tak. Tučňáci jsou ve skutečnosti mořští ptáci. Na Antarktidě rozeznáváme sedm různých druhů tučňáků: tučňák Kroužkový, Uzdičkový, Císařský, Oslí, Královský, Žlutohý a Skalní. Tato zvířata se dokáží potopit až 244 metrů hluboko do mrazivých vod. Výzkum nám ukázal, že nemohou plavat moc dlouho v teplé vodě, protože by se mohli přehřát.

Na povrchu Antarktidy vane vítr o rychlosti 80 km/h. Přes léto teploty šplhají až k -32 °C.

Před miliony lety byla Antarktida spojena s Afrikou a Jižní Amerikou, což znamená, že zde byly lesy a další vegetace. Nejzajímavějším objevem byly cenné nerostné zdroje, které musí být stovky stop pod povrchem. Příkladem může být: zinek, měď, olovo, zlato a stříbro.

Vědci objevili mnoho fosílií různých tvorů, kteří kdysi obývali povrch. Dalším zajímavým objevem byla antarktická ryba zvaná Notothenioid. Výzkum této ryby ukázal, že její krev je studenější než 0 °C. Nemrznoucí molekuly v jejich tělech zabraňují vytváření ledových krystalků, které by roztrhly jejich buňky v krvi a ostatních tělních tekutinách.

Nejzajímavější a nejpozoruhodnější jezero na Antarktidě se jmenuje Vostok. Je zároveň největším sladkovodním jezerem na světě. Je 510 metrů hluboké a skryté pod čtyřmi kilometry ledu, který pokrývá 14 000 kilometrů čtverečních.

Vědci zde stále vrtají, ale neradi by ohrozili životní formy nebo kyslík, který pod povrchem zůstal několik miliónů let.

Lara zavřela knihu a opřela se o opěradlo židle. Byla celá rozpačitá z toho, co si právě přečetla.

Druhý den dorazili na Antarktidu. Studený závan větru zasáhl zprudka Lařinu tvář, když vyskočila z helikoptéry.

„Hodně štěstí Laro!“ zavolal na ni seržant Reineld.

„Děkuji“

Seržant jí podal brokovnici s 8 náboji, která jí měla sloužit jen v nouzi. Také dostala batoh s malým plamenometem a dopis. Zamávala a oni odletěli. Helikoptéra ji vysadila přímo u vchodu do hlavního tunelu. Spustila se do díry a přistála asi pět stop pod povrchem. Vyšla vpřed po nerovném povrchu a po chvíli došla na vrchol velké ledové klouzačky. Divoký úsměv jí přelétl po tváři, vyndala brokovnici a čtyřikrát vystřelila do zdi vedle. Ve stěně vznikl čtverec, který ještě musela vypálit plamenometem, aby ho mohla lehce vytáhnout. Odložila brokovnici a položila ledový kvádr na zem. Sklonila se, zmáčkla malé tlačítko na pravé botě a z podrážky vystřelily ostré hroty. Postavila se na ledový blok, zapnula plamenomet a odrazila se. Klouzala dolů po ledové plošině, plamenomet držela vedle sebe a nabírala rychlost. Udržovala rovnováhu a užívala si vzrušující jízdu. Mrazivý vzduch jí ani moc nevadil. Když došla na dno, snížila výkon plamenometu na minimum a zaklapla si ostny v botě.

Poté, co dostatečně prozkoumala prostředí, kde bylo několik tunelů směřujících dál, zaujaly jí zmrzlé stěny, které zářily bíle a jejich odlesky osvětlovaly podlahu. Lara odsunula ledový kvádr a nechala ho u ústí skluzavky, aby věděla, kde je, kdyby se v labyrintu točila v kruzích. Vybrala si nejbližší tunel po pravé straně a vydala se ho prozkoumat.

Postupovala stále dál a dál do tunelu, světlo vybledlo a podle sklonu podlahy poznala, že sestupuje dolů. Zapnula plamenomet a namířila ho před sebe, aby v tom šeru něco viděla. Vzdychla a zahrula za roh. Další část chodby byla osvětlena bílým světlem, stejně tak jako místnost na začátku. Lara ztuhla, když před sebou spatřila... mrtvá těla, částečně zamrzlá do ledu.

První mrtvola měla rozbitou hlavu, která odkrývala mozek, kterého kus chyběl. Rty měla bílé, rozříznuté a oči byly otevřené a zmrzlé.

Další tělo na tom bylo mnohem hůř. Hlava byla oddělena od krku a krev byla zamrzlá všude kolem. Poslední mrtvý měl rozříznuté břicho. Několik orgánů mu chybělo a ostatní vyseli ven z těla. Lara zatnula zuby a pokračovala opatrně dál. Její smysly byly v pozoru a sledovaly nejmenší náznaky nebezpečí.

O deset minut později se objevila znovu na místě s ledovým kvádrem, který tam zanechala. Alespoň nebyla ztracená! Vydala se tedy k dalšímu tunelu. Bylo zde mnoho malých výklenků rozvětvlujících se do dalších chodeb. Lara všechny prohledala, až narazila na jednu fascinující místnost. Byla tam malá vodní nádrž, která zeleně zářila. Přemýšlela, jak se zde může nacházet jakákoliv voda, která nezamrzne. Posadila se na zem, z batohu vyndala čturu a napila se. Také vytáhla dopis od Carla, který jí dal seržant a začala číst.

Zdravím Laro, doufám, že se ti tam dole daří dobře. Snad ti tam není moc velká zima. Vím, že oděv, který jsme ti dali je opravdu teplý, ale určitě tě už napadlo, že tam dole není kvůli mrazu možné přežít. Nikdo jiný na tvém místě by nemohl vydržet déle než deset minut. Ale nepanikař! Každou noc, když si spala, jeden z nás proklouzl do tvé ložnice a píchnul ti injekci do pravé ruky. Vstříkli jsme ti do krevního oběhu světle modrou tekutinu, která obsahuje vysokoenergetickou sloučeninu. Vzpomeň si na tu rybu, o které si četla - Notothenioid. Asi před měsícem jsme měli k dispozici asi tucet těchto živočichů. Zaplatili jsme pár vědcům, aby z nich vyextrahovali nemrzoucí molekuly. Tato sloučenina se aktivuje, když teplota tvého těla klesne pod 35,5 °C. Takže, až se dostaneš do takového chladu, molekuly se aktivují a udrží

tvou tělesnou teplotu tak vysokou, abys přežila. Neboj se, tato látka není zdraví nijak škodlivá. Hodně štěstí Laro, věříme, že si povedeš dobře!

Když dočetla, uložila Lara dopis zpět do batohu. V jejím oběhu byly rybí molekuly! Tak proto měla tu vyrážku na předloktí. Lara na ně nebyla naštvaná, vlastně díky nim mohla v tomto prostředí přežít. Nicméně, teď už to bylo stejně jedno, sloučeninu už měla dávno v žilách. Všechno bude v pořádku, alespoň tak dlouho, dokud jí nezačnou růst šupiny...

Lara se přiblížila k zvláštnímu zelenému jezírku a opatrně se prstem dotkla hladiny. Cítila něco jako gumovou hmotu a když vytáhla ruku ven, nebyla vůbec mokrá!

„*Divné!*“ Obě ruce ponořila do gumové hmoty a trochu si jí vzala. Mohla ji kroutit a mačkat... Hrála si s ní několik minut a po chvíli ji napadlo zkusit gumu odtrhnout od sebe, ale ta se zase stáhla zpátky. Vylila zbývající vodu ze své čutory a naplnila ji gumovou tekutinou. Chtěla si z Antarktidy přivést hezký suvenýr.

Po půl hodině, kdy se Lara motala po bludišti tunelů, došla až do slepé uličky. Bez váhání vzala svou brokovnici a vystřelila poslední čtyři náboje do zdi. Jako na začátku skluzavky i zde vyndala plamenomet a vypálila v ledu čtverec. Ustoupila do zadu, rozběhla se, udělala kotoul a vši silou zatlačila do ledového kvádru, který se provalil. Za stěnou byl další prostor a tak Lara neváhala a protáhla se právě vytvořenou dírou dovnitř. V takové místnosti ještě nikdy nebyla! Vzrušeně se rozhlížela, stěny se leskly jako diamanty, všude byly nádherné rampouchy všech možných velikostí a tvarů a vzadu se nacházel malý bazének s bílou třpyticí se vodou. Hladina vody se pohnula a na břeh vyskákalo několik tučňáků. Byli celkem velcí a dívali se na Laru. Lara je také pozorovala, jak se kolébají po místnosti a najednou dostala nápad. Pomalu přistoupila k vodě, sedla si na okraj díry a spustila nohy do vody. Jeden z největších tučňáků se na ni podíval a kolébal se směrem k bazénku.

„*Hej, ty!*“ zavolala na něj.

„*Potřebuji tvou pomoc.*“ Tučňák naklonil hlavu a zamrkal na ni. Lara mu dala pokyn, aby skočil do vody a on to udělal. Lara skočila do vody za ním.

„*Připraven?*“ zeptala se tučňáka.

Chytla se jeho tělíčka, pořádně se nadechla a společně se potopili do jezera Vostok, největšího sladkovodního jezera na světě. Asi po 100 metrech zapálila Lara světlici a dala tučňákovi znamení, že chce změnit směr. Když byli již 230 metrů pod povrchem zastavili a Lara svítila všemožnými směry, aby se zorientovala. Najednou tučňák vystřelil vpřed a Lara nezbylo nic jiného, než se pevně držet. *Asi bude brzy potřebovat vzduch... jako já!* pomyslela si. Plíce ji už začaly pálit a její zásoba vzduchu pomalu docházela.

Za nějakých pět vteřiny se oba vynořili z vody u velké ledové kry. Pustila tučňáka a pořádně se nadechla.

Vzduch!

Pod jezerem?

V obrovském ledovém masivu!

Kdo by si byl pomyslel, že led může udržet čistý, čerstvý vzduch pod vodou více než miliony let! Lara pohladila tučňáka po hlavě a zapálila novou světlici. Pozvedla obočí a prohlížela si okolí. Místnost byla úplně stejná jako ta s rampouchy a vodní nádrží. Ale tady, uprostřed místnosti na malém podstavci, stála diamantová socha tučňáka a nádherně zářila! Lara se usmála, přistoupila k ní a opatrně sochu uchopila oběma rukama. Zírala na ni ohromeně a obdivovala tu krásu.

Náhle se prostorem rozlehl podivný zvuk. Bez varování a najednou stála tváří v tvář nejnebezpečnější bestii na světě! Lara se ihned otočila a skočila do vody. Svírala sošku a ze všech sil plavala vzhůru. Bestie skočila do vody za ní a pronásledovala ji. Představila si, jak ji ze zadu kousne do nohy a roztrhá její tělo, jako když si pes hraje na přetahovanou. Zběsile se snažila dostat co nejrychleji ven z vody.

Ucítila jak něco plave nad ní a lekla se, když se jí to najednou otřelo o nohu. Byl to tučňák, který se jí snažil pomoci v plavání a tlačil ji vzhůru. Zvedla ruce dopředu, takže sošku držela přímo nad hlavou a v této pozici mohla lépe klouzat skrz vodu. O chvíli později tučňák doslova vyletěl i s Larou ven z vody na břeh. Lara vyskočila a rychle běžela k východu, ale ještě se otočila a poděkovala tučňákovi. Nikdy v životě takhle rychle neutíkala. Vyřítla se z místnosti do tunelu, ale nevěděla, kam se vlastně touhle cestou dostane. Bestie se už nebezpečně přibližovala a Lara stále nemohla najít ledový blok, který si nechala u únikové cesty. Rychle zahнула za roh a pokračovala v běhu, jak nejrychleji mohla. V předu se objevily ostré kusy ledu vyčnívající z tunelu. Stále běžící Lara si sundala batoh hodila do něj sošku a vyndala čutoru. Vyškrábala gumovou hmotu a běžela ještě rychleji než předtím, zatnula zuby a ve tváři se jí zračilo odhodlání. Jeden konec gumy přilepila na rampouch vpravo a natáhla ji na druhou stranu.

Skočila do malého výklenku a sledovala jak se velká, odporná Bestie řítí přímo do pasti, kterou tam Lara nastražila. O chvíli později se Bestie zastavila, protože nemohla běžet dál a v tu chvíli ji guma odmrštila vzad neuvěřitelnou silou a rychlostí. Narazila do zdi na konci tunelu a zůstala pohřbená pod sněhem a ledem.

Lara se rychle rozhlédla kolem, protože tunel se začal vlivem nárazu hroutit. Vzala si zpět gumovou hmotu (přece ji tam nenechá!) a vběhla do další navazující chodby. Nakonec našla ledový blok, rychle se sklonila, stiskla tlačítka na obou botách a uvolnila tak kovové hroty. S touto pomůckou pak snadněji zdolávala ledovou skluzavku. Šplhala stále výš a výš, až jí začaly z té námahy pálit nohy, ale nevzdávala to. Odhodlaná Lara, zatnula zuby a se vší silou, která jí ještě zbyla postupovala vzhůru až na vrchol.

Nahoře si zasunula hroty zpátky do podrážek a vytáhla se nahoru dírou ven. S posledním palivem v plamenometu dala znamení přibližující se helikoptěře, která zastavila ve vzduchu pár stop nad zemí.

„Dokázala si to!“ křikl nadšeně Carl.

Lara přikývla a vyndala sošku z batohu. Carl se usmál. *„Hod' mi ji a pak ti spustím žebřík!“*

Lara se zamračila, co by bylo špatného na tom, kdyby nastoupila do helikoptéry společně se sochou.

„*Ne, nejdřív spustíte žebřík a pak vám ji teprve vydám!*“ zařvala Lara zpět.

Carl však zavrtěl hlavou. „*Nechceme přece, aby se takový vzácný poklad rozbil, ne?*“

Lara tomu nemohla uvěřit. Nyní už jí všechno dávalo smysl. Chtěli po ní, aby riskovala svůj život a získala sochu, ale poté co by jim ji vydala, nechali by ji tu uvězněnou. Ta světle modrá tekutina, kterou jí vstříkli, aby ji ochránila před mrazem, nakonec pomohla spíše jim.

„*Zapomeňte na to!*“ důrazně ho upozornila Lara. Najednou se ve dveřích helikoptéry objevil i seržant Reineld a v ruce držel zbraň, namířenou přímo na Laru.

„*Dej mi tu sochu, nebo tě zastřelím!*“ zahřměl jeho hlas.

Lara byla v klidu. „*Dobře!*“ souhlasila nakonec. Sklonila se, předstírajíc, že vytahuje sochu, ale její ruka při tom opatrně nahmatala pistoli, kterou měla ukrytou v botě a zamířila. Seržantova tvář zbrunátněla.

„*Dobře Laro, žádné další varování!*“ zařval.

BANG! BANG! Vystřelil na ni dvakrát, ale minul. Lara už měla se střelbou tolik zkušeností, že instinktivně uskočila stranou a vyhnula se tak dráze střel. Další dva muži se objevili vedle seržanta. *BANG!* Laře se podařilo postřelit jednoho z nich do ruky. Muž si chytil druhou rukou zranění a vypadl ven z letadla. Dveře helikoptéry se rychle zavřely.

Lara vyčkávala na další tah protivníků a nepoškozenou sochu stále svírala v ruce. Helikoptéra vzlétla výš, Lara na nic nečekala a vystřelila po ní. Když byl letoun asi o patnáct stop výš, zhoupl se a vyrazil střemhlavým letem přímo na Laru.

Lara se zasmála a vyrazila pryč: milovala nebezpečí. Helikoptéra slétla pár stop nad zem a pronásledovala ji. V poslední vteřině, když už ji letoun málem srazil, uskočila. Helikoptéra se otočila, seržant Reineld byl zavěšen ve dveřích a v ruce držel brokovnici. Následující události se seběhly tak rychle. Seržant vystřelil na Laru asi desetkrát a helikoptéra ji pronásledovala po ledu.

Lara se snažila, seč jí síly stačily, střílela a přitom utíkala dál. Věděla, že ji protivníci dohánějí a že takhle přece nemůže běžet donekonečna. Dala zbraň pryč, sklouzla po ledu a stále pevně držela sochu. Vyndala rychle gumovou hmotu a zastavila. Její pronásledovatelé jí prosvištěli těsně nad hlavou a Lara si musela rychle lehnout na zem. Vyskočila a rozběhla se k helikoptéře, gumovou hmotu hodila na ocas a druhý konec držela v ruce. Dívala se jak se guma natáhla.

Když se letoun otočil, Lara vyskočila a přitom držela v obou rukách gumu, která jí prudce vymrštila. Helikoptéra vylétla výš a Lara poletovala zavěšená za nimi. Seržant Reineld se objevil ve dveřích s dalším mužem. Lara rychle pustila jednou rukou gumu a druhou vzala pistoli. *BANG! BANG!*

„*Ááááá.*“ zařval seržant bolestí, když byl smrtelně zraněn. Vypadl ze dveří, rozplácl se na zemi a rozbil si hlavu. Krev se rozlila všude kolem něj a on se svíjel v křečích. Carl na nic nečekal a zamířil. Lara se zhoupla ze strany na stranu a snažila se uhýbat kulkám, letícím přímo na ní.

„*Jsi velmi tvrdohlavá Laro! Proč to prostě nevzdáš?*“ křikl na ni.

Lara se usmála. „*Nikdy se nevzdám! A nezapomeň, že já vždycky vyhraji.*“

BANG! Lara trefila Carla přímo mezi oči a sledovala, jak padá ven z letadla. Zasunula pistoli a znovu se chytla gumy oběma rukama. Pořádně se rozhoupala a skočila přímo do dveří helikoptéry. Sundala gumu z ocasu, uklidila ji do batohu a s pistolí v ruce přistoupila k pilotovi.

„*Spolupracuješ s nimi?*“ zeptala se ho.

Muž pomalu zavrtěl hlavou. „*Už asi ne.*“

Lara mu naznačila, aby vstal z křesla a vystrčila ho ven ze dveří kabiny. Převzala kontrolu nad řízením, pořádně se nadechla a s úsměvem odletěla pryč.

Nádherná diamantová socha byla umístěna v Lařině pokladnici, ve skleněné vitríně, která byla o trochu vyšší než ty ostatní. Zářila nádhernými barvami a prosvětlovala tak temnou místnost. Lara se pyšně usmála a s uznáním v očích odešla.

„*Hej!*“ zavolala Lara na Winstona.

„*Co?*“

„*To je moje! Hned odejdi!*“ rozčilovala se.

Winston se podíval na Laru, neochotně přikývl a zašklebil se na ní. Neexistoval žádný způsob, jak ho dostat z její nové gumové trampolíny!

Sedat, Strength, and Determination

Copyright © 2002 by Katie Fleming

Tomb Raider and Lara Croft

Copyright © by Core Design and Eidos Interactive